

Άγιος Νικόλαος Καισαριανής: Εκεί που βρήκε τόπο ο ξεριζωμένος Έλληνας

/ [Ενορίες](#)

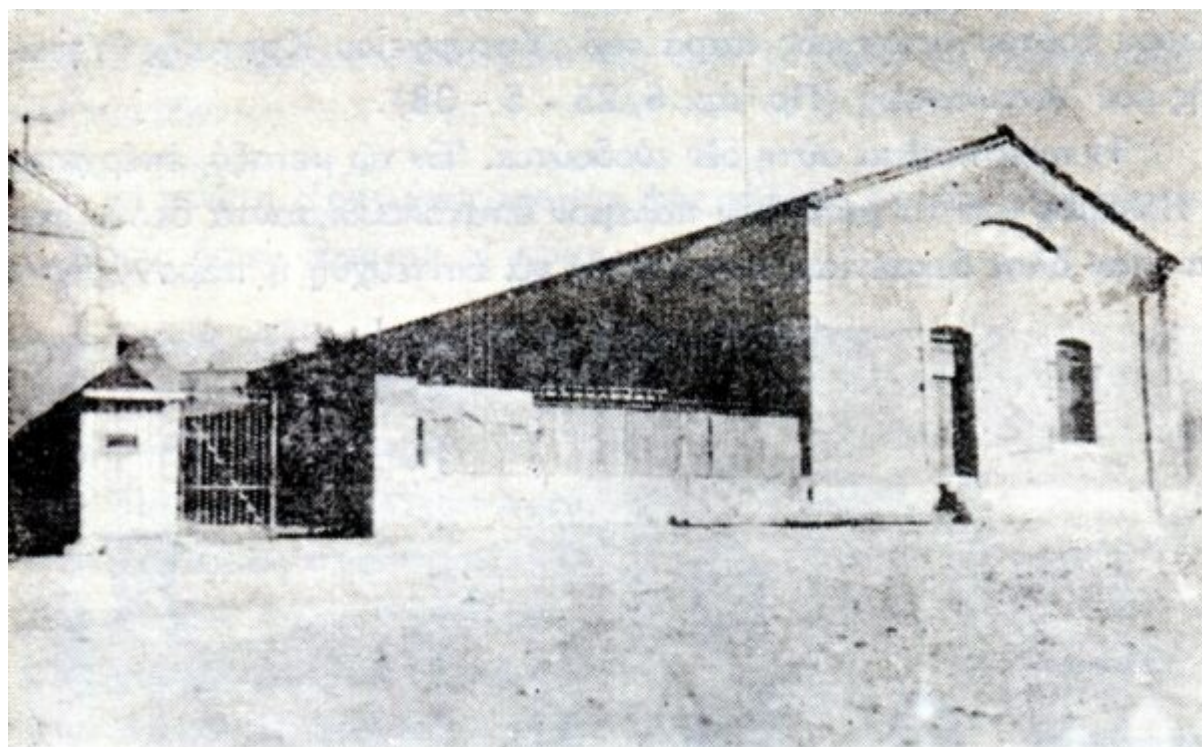


Η Ένορία του Αγίου Νικολάου Καισαριανής είναι η πρώτη Ένορία που δημιουργήθηκε τό 1924 για να καλύψει τις θρησκευτικές ανάγκες των Χριστιανών προσφύγων, οι οποίοι κατέφυγαν στην ελεύθερη Πατρίδα μετά την Μικρασιατική καταστροφή και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή του νοσοκομείου Συγγραού.

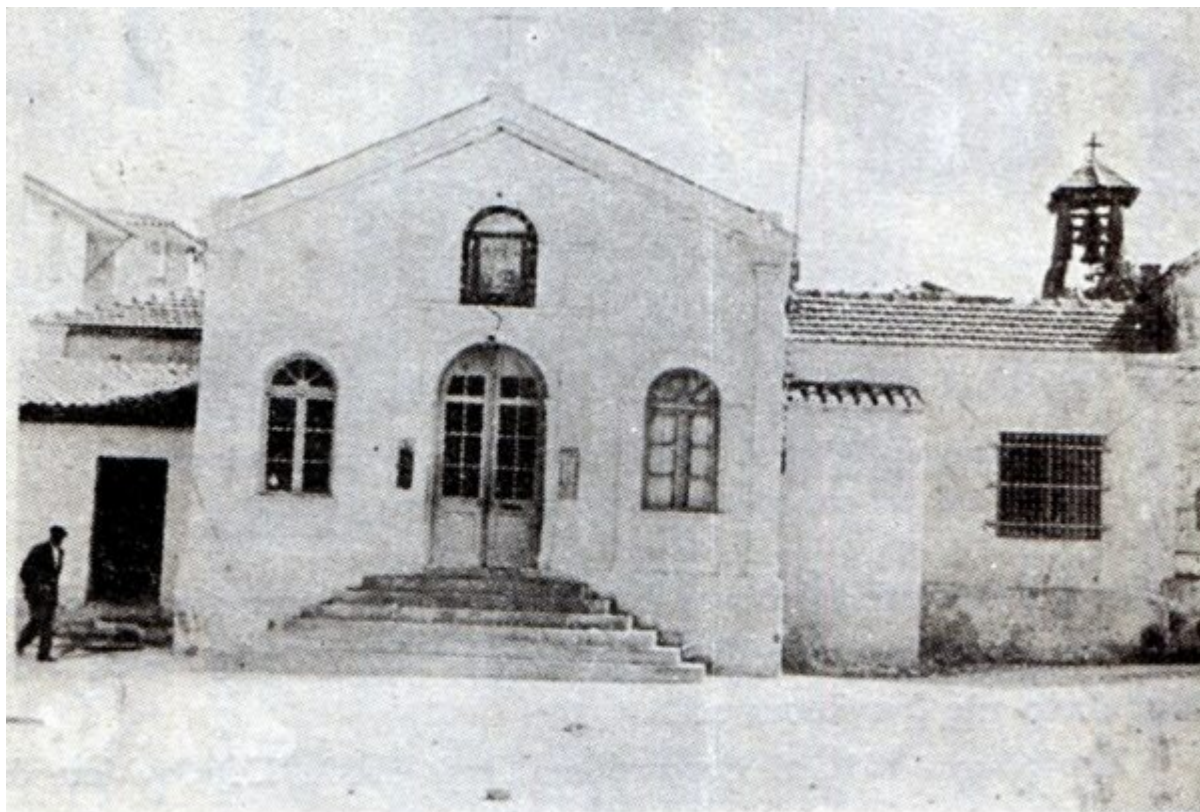
Λόγω της έπιτακτικής ανάγκης να στεγασθῇ τόσο πλήθος ανθρώπων δέν ἔγινε πρόβλεψη ἐξοικονομήσεως χώρου για τήν ανέγερση Ναοῦ. Τήν παράλειψη ὅμως αὐτή νίκησε ὁ θρησκευτικός ζήλος τῶν κατοίκων. Μέ ἐπικεφαλῆς τόν ἀείμνηστο Ἱερέα Μιχαήλ Κυριαζόπουλο, κατάφεραν νά τούς παραχωρηθῇ ἕνα τμήμα ἀπό τήν ἀποθήκη τῆς Ἐφορίας Ὑλικοῦ Πολέμου για τήν ἐξυπηρέτηση τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν.

Ἔτσι, ἀφοῦ εὐπρεπίσθηκε κατάλληλα ὁ χῶρος, πραγματοποιήθηκε καί ἡ πρώτη

Θεία Λειτουργία τήν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 1924.



Ἡ παραχωρηθεῖσα Α' Φαρμακαποθήκη, ἥτις κατεδαφίσθη
καὶ εἰς τὸν χώρον αὐτῆς ἀνεγείρεται ὁ Ναός



Η Ἀποθήκη τοῦ Δημοσίου, ἡ παραχωρηθεῖσα προσωρινῶς τῷ 192
καὶ ἔκτοτε χρησιμοποιουμένη ὡς Ἱ. Ναὸς τοῦ Ἀγίου Νικολάου

Ὁ αἰμόνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἐνέκρινε τὴν ἱδρυση τῆς νέας «Ἐνορίας Ἀγίου Νικολάου Συνοικισμοῦ Συγγροῦ», ἡ ὁποία τό Μάϊο τοῦ 1926 μετωνομάστηκε σέ «Ἐνορία Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς».

Ἡ πρώτη «Ἐφοροεπιτροπή» ἀπαρτίσθηκε ἀπό τούς ἱδρυτές τοῦ ἱεροῦ ναοῦ· τόν ἱερέα Μιχαήλ Κυριαζόπουλο καί τούς Τάρταρη Μενέλαο, Γανώση Μενέλαο, Ἰωαννίδη Κωνσταντῖνο, Κοζαδῖνο Κωνσταντῖνο, Κορδογιάννη Νικόλαο, Κουμπαρέλη Θεόδωρο, Μουράτη Σάββα, Μπαμιατζόπουλο Ἰωάννη, Νταλιάνη Ἀναστάσιο, Ράλλη Ράλλη καί Τσιπουρλή Γεώργιο.

Τό 1927 ἀνεγείρεται τό βόρειο κλῖτος τοῦ ναοῦ καί τό 1929 τό νότιο. Ὅμως ἀπό τό ἔτος 1938 ἀρχίζει νά παρουσιάζεται ἐπιτακτική ἡ ἀνάγκη ἀνεγέρσεως νέου μεγαλυτέρου ἱεροῦ ναοῦ.



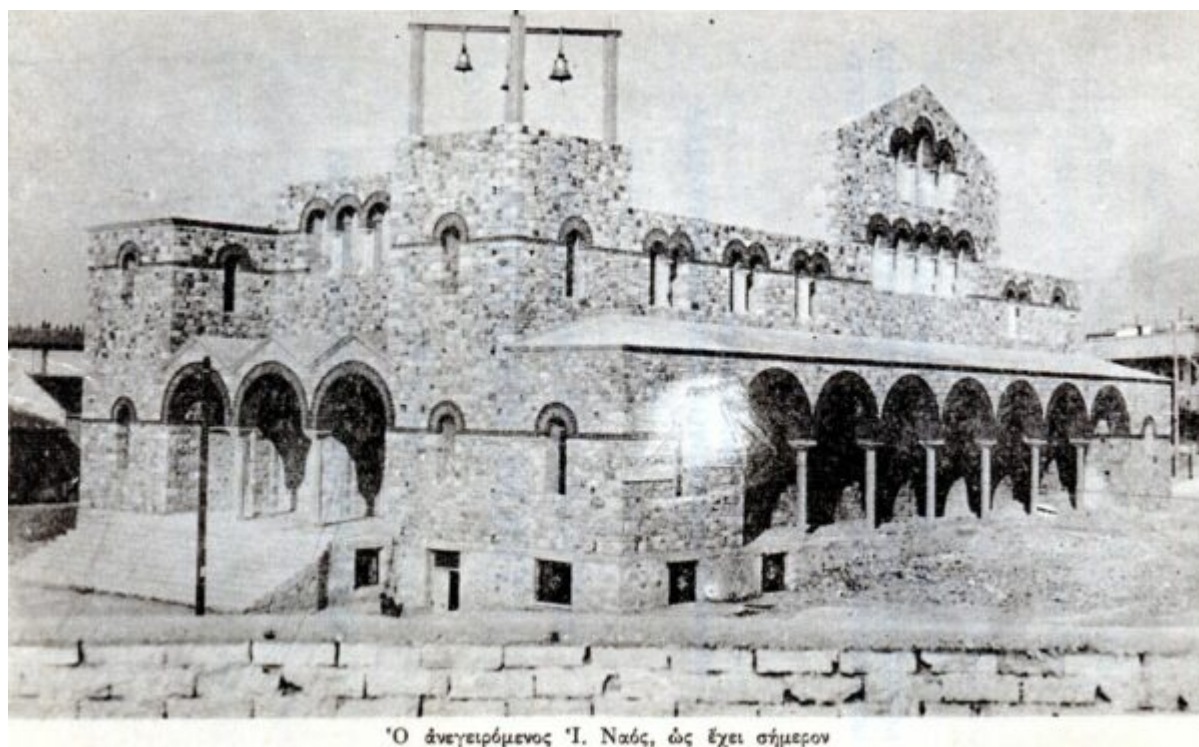


**Ύστερα από πολλές προσπάθειες, τό 1952 παραχωρήθηκε τελικά
ολόκληρος ο χώρος στόν όποϊον εύρίσκεται σήμερα ο ιερός ναός. Τά σχέδια**

έγιναν από τόν αρχιτέκτονα κ. Γεώργιο Νομικό καί στίς 5 Ιουλίου τοῦ 1953, ἐντολή τοῦ αἰοδίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος, κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἀπό τόν αἰμνῆστο τότε Θεοφ. Ἐπίσκοπο Ρωγῶν Διονύσιο, τόν καί μετέπειτα Σεβ. Μητροπολίτην Σερβίων καί Κοζάνης.

Οἱ ἐργασίες ἄρχισαν μέ χρήματα πού συγκεντρώθηκαν ἀπό δωρεές τῶν πτωχῶν ἐνοριτῶν καί ἀπό κάποιες δωρεές κατοίκων τοῦ Παγκρατίου, καθώς καί ἀπό δύο λαχειοφόρους ἀγορές, οἱ ὁποῖες καί πραγματοποιήθηκαν γι' αὐτό τό σκοπό. Μεγάλη ἦταν καί ἡ συμβολή τῆς δωρεᾶς τῆς Α.Μ. τῆς βασιλίσσης Φρειδερίκης, μέ τό ποσό τῶν 150.000 δρχ. τήν ἐποχή ἐκείνη.

Ἀπό τότε, μέ τίς συνεχεῖς προσπάθειες ὅλων, ὁ ναός προχωροῦσε πρός τήν ὀλοκλήρωσή του. Συγχρόνως ἡ ἐνορία ἐδραστηριοποιεῖτο μέσα στήν πολυπληθῆ πρωτεύουσα μέχρι τό Μάιο τοῦ 1974, ὅταν ἡ περιοχή αὐτονομήθηκε σάν ξεχωριστή Ἱερά Μητρόπολη, μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 411/1 § 4 Π.Δ. ΦΕΚ. 134/16-5-74.



Ὁ ἀνεγειρόμενος Ἱ. Ναός, ὡς ἔχει σήμερον

Η πρώτη μέριμνα τοῦ νέου καί πρώτου Ποιμενάρχου τῆς περιοχῆς ἀειμνήστου Γεωργίου, ἦταν ἡ καθιέρωση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς ὡς Μητροπολιτικοῦ, τόν ὁποῖον μάλιστα καί ἐγκαινίασε στίς 5-10-75. Ἀμέσως ἄρχισε ἡ τοποθέτηση λαμπροῦ ξυλόγλυπτου τέμπλου καί ἡ ἀγιογράφηση, ἡ ὁποία στίς μέρες μας ὁλοκληρώνεται.

Μέ τή φροντίδα καί ἀμέριστη συμπαράσταση τοῦ νέου μας Ποιμενάρχου κ.κ. Δανιήλ, πραγματοποιήθηκαν κι ἄλλες τακτοποιήσεις στό ἱερό Βῆμα ἀλλά καί στόν κυρίως Ναό· παράλληλα ὅμως, αὐξήθηκαν καί οἱ διάφορες πνευματικές, ποιμαντικές καί φιλανθρωπικές δραστηριότητες σ' αὐτόν, ὥστε δικαίως να θεωρεῖται τό κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

ΠΗΓΗ / ΦΩΤΟ: ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ / in-agiosnikolaos.gr